

<<Χαίρετε...>>

Άσκηση δημιουργικής γραφής

■ Η συγγραφέας αισθάνεται ότι ο πατέρας της δεν την καταλαβαίνει και ότι είναι πολύ αυστηρός τόσο απέναντί της όσο και απέναντι στην αδελφή της, τη Λενούλα. Έχει νιώσει ποτέ ανάλογα συναισθήματα για τον πατέρα ή τη μητέρα σου; Πώς διαχειρίστηκες τα συναισθήματά σου αυτά; Τι έκανες για να λυθεί το πρόβλημα και να νιώσεις καλύτερα; Γράψε ένα ελεύθερο κείμενο έως 250 λέξεις.

- Μένε πως όταν τα παρέρτα, οι άλλοι ανεξίτηλα να τρέφουν... Αν είχα αδελφάκι αυτό τότε η μητέρα έπρεπε να βουρτσάει να μην, για να μην φεύγαν να βουρτσάει κι οι υπόλοιποι τότε ίσως να βουρτσάει κι εγώ.

- Βρε μπρό μου ανοίξε... σε παρέρτα, ανοίξε στην μανούλα.

- Δεν ανοίγω, δεν ανοίγω... άφυσε με... Ουρλιάζω και χώνω το κεφάλι μου στο μαξιλάρι μου, τα δάκρυα μου αναρριχόρται κλάει από τα μηδενισμένα ψάγματα μου.

- Είχα πονέσει περισσότερο... όταν έβλεπα τα πρόσωπα των γονιών μου αβρότητα... να απαντήσουν τη ηρωίδα μου και να μην κάνουν κάτι για να ηρωίδαίν.

10

- Ποιος σου το έκανε αγάπη μου; Παιός; μίλα με Αδίκη, μίλα! Με ρωτάει... Είχονα... η μαμά μου και οι φίλοι... τη ακούγεται πολύχρησιμ.

- Το να ρωτάς για να μην δίνεις απαντήσεις... έσο παιδί σου δεν λονα κανένα πρόβλημα...

- Θα βρεις;

- Ναι.

- Που θα πας;

- Ούτε εγώ η ίδια ξέρω μαμά...

- Θα είσαι τούτοις 16των με τη φίλη σου;

- Μαγά...

- Ναι παιδί μου...

- Με ξέρεις; Ξέρει των κόρη σου;

- Χα! Δεν με ξέρει... Δεν ξέρει το ίδιο τη το παιδί... Επέβαλε κανόνες, αλλά δεν ξέρει σε ποιον... Ζητούσε εξηγήσεις... αλλά δεν ξέρει το γιατί.

Είναι βράδυ... και η κρύα, δεν ξέρω γιατί βγήκα τέτοια ώρα, ίσως η αγκαλιά της με έδιωξε από το βήμα.

11

Αλλά αυτό που είναι σίγουρο ~~είναι~~ είναι ότι βοήθησε.

Ακούω βίγνατα πίσω μου σαν βροντές... καινούριος με ακούγεται... εγώ τσιμπούρανα Αφρατώ πιο γρήγορα, η καρδιά μου κενά αδιακόνη, σαν να χτυπά των πόρτα της μαμάς μου για να ανοίξει... μα η πόρτα κλειστά. ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.

- Ήταν κρύα για ούτε εκείνη των βίγνα αναγκάσει των μικρή της κόρη.